

den Henseende altsaa kun fulgt den samme Vej, hvorpaa man er slaaet ind ved den tidligere Bearbejdelse af denne Sag; Udvalgets Medlemmer have været fylde af den samme Følelse, som har besjælet de Mænd, der have haft med Sagens Forberedelse at gøre, den nemlig, at naar man vilde et Resultat, var det nødvendigt at tilbagetrænge individuelle Anskuelser og Meninger. Hovedsagen er jo, at jeg paa Udvalgets Vegne tør udtale som dets Mening, at det Lovforslag, der er forelagt Thinget, maa anses som et godt og tilfredsstillende Arbejde, ved hvis Vedtagelse der maa erkjendes at blive gjort et væsentligt Fremskridt. Jeg tror i Sandhed ogsaa, at det tør siges at være saa. Der er i Kommissionens Betænkning gjort en Sammenstilling mellem det foreliggende Lovforslags Indhold og den nugældende danske Bexelrets Bestemmelser paa de enkelte Punkter. Der er der gjort Rede for alle de Forandringer i den nu bestaaende Tilstand, der ville medføres af Loven. Der er fremdeles paa lige Maade i de Motiver, der ledsage Lovforslaget, som det er fremsat af den ærede Minister, givet en Fremstilling af Forholdene under den nu bestaaende Bexelret og Forholdene, som de ville blive efter Loven, og endelig har den høitærede Minister ved Sagens Forelæggelse i Landstinget givet en mere kortfattet og overskuelig Fremstilling af Forholdene i den Henseende. Det vilde derfor kun være en Gjentagelse, om jeg nu kom ind paa det samme Thema. Jeg kan henvise ærede Medlemmer, der i den Henseende ville nærmere sætte sig ind i Sagen, forsaavidt det ikke allerede er sket, til Landstingstidenden Sp. 387 ff., hvor Foredraget af den høitærede Justitsminister findes. Jeg skal altsaa ikke nu finde nogen Oplysning til at dvæle ved de enkelte Punkter, paa hvilke der ved Lovforslaget gjøres Forandring i den nu bestaaende Bexelret; jeg skal kun erindre om, at naar man nu i Aaret 1880 strider til at revidere og reformere vor Bexelret, oplyder man forsaavidt kun et Ønske, der har været næret i længere Tid fra den danske Handelsstands Side. Man kan gaa tilbage endogsaa til Aaret 1861 og finde Udtalelser, som først satte denne Sag i Bevægelse, fra Kjøbenhavns Grossererforenings Komites Side, og der har efter den Tid været givet Handelsstandens Repræsentanter yderligere Leilighed til at udtale sig i den Anledning. Saaledes som Lovforslaget nu er kommet frem som Resultat af gjentagne Forhandlinger mellem danske, norske og svenske Delegerede, er der al Anledning til at tro, at i alt Fald Flertallet af den danske Handelsstand følger sig tilfredsstillt med Lovforslaget. Men fremdeles skal jeg minde om, at Lovforslaget jo ikke blot er overensstemmende med de Lovforslag, som vi haabe ville blive vedtagne i en nær Fremtid i vore Nabolande, men fremdeles i det Store og Væsentlige med en Bexelret, nemlig den tydske, som har udbredt sit Hævre-

domme ikke blot over Tydskland, men over forskjellige andre Lande, og som med Grund kan ventes at ville udstrække sin Virksomhed i Fremtiden over endnu større Dele af Europa. Jeg vil fremdeles hertil føie, at jeg har den Opfattelse, at det netop er ad den Vej, ad hvilken man er gaaet frem ved Frembringelsen af det foreliggende Arbejde, at der er den bedste Udsigt til at naae, hvad der vel maa staa som Idealet paa dette Omraade, nemlig en fælles Bexelret for den civiliserede Verden, hvor Bexler kunne komme til at cirkulere. Der er nu væsentlig i Europa, og jeg kunde for den Sags Skyld gjerne fige i Verden, tre Systemer af Bexellove: det tydske, det franske og det engelske. Den Vej, man maa gaa for at tilvejebringe en fuldstændig Overensstemmelse mellem samtlige den civiliserede Verdens Bexellovgivninger, vil efter min Formening være den, at man saa meget som muligt søger at koncentrere sig, at de imaa Afstygninger falde bort, saa at der kun bliver Spørgsmaal om enkelte store Systemer, mellem hvilke en Ujævning da desto lettere kan ske. Ogsaa denne Side af Sagen altsaa, at der ikke blot ved det foreliggende Arbejde tilfredsstilles et af den danske Handelsstand længe næret Ønske, men at der derved arbejdes henimod og gjøres et virksomt Skridt henimod Tilvejebringelse af ensartede Regler paa et Rejsomraade, hvor det fremfor paa noget andet Omraade gjælder om saa vidt muligt at have ensartede Regler i de forskjellige Lande, hvor Forretningsforbindelser kunne føre Folk hen, ogsaa dette, synes mig, er af væsentlig Betydning, naar der spørges om, hvorvidt der gjøres et Fremskridt ved Loven eller ikke. Det maa da være mig personlig tilladt at udtrykke min Glæde over, at der nu er nær Udsigt til, at dette Fremskridt gjøres. Men naar jeg, set fra Bexelrettens Synspunkt alene, glæder mig over det Fremskridt, der gjøres, maa jeg fra det andet Synspunkt betragtet udtale en ikke mindre stor Tilfredsstillelse. Det, der særligt forekommer mig at være gladeligt ved denne Sag, det er den Maade, hvorpaa den hidtil er ført frem og gaaet frem paa den danske Rigsdag, og nu navnlig i Folkethinget, den Hurtighed, kan jeg fige, og den Enstemmighed, hvormed den hidtil er behandlet i Folkethinget, og som berettiger til at nære det Haab, at den ogsaa til Slutningen skal gaa frem paa samme Maade i Folkethinget. Dette forekommer mig at være et Vidnesbyrd om, at det, naar der foreligger en Sag af virkelig stor Betydning ikke blot for Døgnen, men af en større Rækkevide, endnu er muligt, at det danske Folkething kan træde op resolut og enstemmig og glennne forsaavidt for et Dieblit de Stridigheder, der saa ofte adskille det. Jeg kalder det en stor Sag, ikke blot fordi der handles om Tilendebringelsen af en Sag, der i og for sig maa erkjendes at have stor Interesse for mange Medborgere,